

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, sobota 21 marca 1953 r. Nr 68 (897) B Cena 20 gr

„Zegnamy na zawsze wielkiego Bojownika o dobro narodów Czechosłowacji i o zwycięstwo idei wyzwolenia ludu pracującego na całym świecie, czcić będziemy wleczycie świetlaną pamięć Klementa Gottwalda, umacniać będziemy przyjaźń i braterstwo naszych wolnych narodów”.

B. Bierut

(Z artykułu zamieszczonego w organie centralnym KPCz — „Rude Pravo”)

Pod sztandarem Lenina-Stalina narody Czechosłowacji kroczyć będą nadal gottwaldowską drogą budownictwa socjalizmu

Pogrzeb Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klementa Gottwalda

19 marca naród czechosłowacki pożegnał swego ukochanego ojca, nauczyciela i wojskowego, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klementa Gottwalda.

Wielki żałobny pochód z udziałem tysięcy mieszkańców Pragi zamary w bezruchu zegnając swego zmarłego wodza.

O godzinie 17.00 laweta zatrzymuje się przed gmachem Muzeum Narodowego i trumna z ciałem Prezydenta Klementa Gottwalda zostaje umieszczona na wzniesieniu. Uczestnicy pochodu żałobnego wchodzi na trybunę wzniesioną przed gmachem Muzeum, na którym widnieje wielki portret Klementa Gottwalda w czarnych ramach.

Lon Ban, zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów Korespondentki Republiki Ludowo-Demokratycznej Tsen Il Jon, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Harry Pollitt, zastępca sekretarza generalnego KC Komunistycznej Partii Francji Leon Augusto Mauvais, członek Biura Politycznego KC Komunistycznej Partii Francji Enrique Lister oraz szereg pozostałych 23 delegacji bratnich partii komunistycznych i robotniczych z całego świata.

Do Sali Hiszpańskiej wchodzi następnie sekretarze KC KPCz, członkowie Prezydium Centralnego Komitetu Akcji Frontu Narodowego, członkowie delegacji bratnich krajów i partii, członkowie Zgromadzenia Narodowego, ministrowie oraz członkowie KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji i KC Komunistycznej Partii Słowacji.

Wśród obecnych znajdują się akredytowani w Pradze członkowie korpusu dyplomatycznego, przedstawiciele Światowej Rady Pokoju oraz członkowie kancelarii Prezydenta Republiki, delegacje czechosłowackich sił zbrojnych, działacze polityczni, działacze na polu kultury, członkowie Akademii, laureaci nagród państwowych, artyści ludowi, delegacje robotników i chłopów pracujących ze spółdzielni produkcyjnych.

Punktualnie o godzinie 13 w Pradze i w całej Czechosłowacji rozbrzmiewają przegłasy gwizdy syren fabryk, kopalń, lokomotyw, statków. Miliony ludzi przerywają pracę. Ojczyzna żegna swego wielkiego syna, Klementa Gottwalda.

W Sali Hiszpańskiej na Hradczynie rozpoczynają się uroczystości żałobne. Po odegraniu hymnu Czechosłowacji i hymnu Związku Radzieckiego głos zabiera zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów, Wiliam Siroky.

Przemówienie wicepremiera V. Siroky'ego podajemy poniżej. Po przemówieniu zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów Klementa Gottwalda przy dźwiękach marsza żałobnego trumna z ciałem Prezydenta Klementa Gottwalda zostaje umieszczona na lawecie armatniej.

Rozpoczyna się ostatnia droga ukochanego wodza narodu czechosłowackiego. Kondukt żałobny posuwa się powoli Aleją Obrońców Pokoju i zatrzymuje się na Placu Letaniskim. Tu czechosłowackie siły zbrojne składają ostatni hołd swemu wodcy naczelnemu.

Przed trumną zmarłego wodza defilują w zwartym szuku uczniowie akademii wojskowych, żołnierze piechoty, oddziałów ochrony pogranicza i oddziały milicji ludowej. Przez plac przesuwają się jednostki piechoty zmotywowanej, artylerii i czołgów. Lecą eskadry samolotów bojowych.

Sztafety jednostek wojskowych są spowite kirem. Po defiladzie wojskowej kondukt żałobny posuwa się w kierunku Placu Wacławskiego. Na chodnikach setki tysięcy mieszkańców Pragi zamary w bezruchu zegnając swego zmarłego wodza.

O godzinie 17.00 laweta zatrzymuje się przed gmachem Muzeum Narodowego i trumna z ciałem Prezydenta Klementa Gottwalda zostaje umieszczona na wzniesieniu. Uczestnicy pochodu żałobnego wchodzi na trybunę wzniesioną przed gmachem Muzeum, na którym widnieje wielki portret Klementa Gottwalda w czarnych ramach.

Rozpoczyna się wiec żałobny poświęcony pamięci Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda.

Wiec zagają zastępca Prezesa Rady Ministrów, członek sekretariatu politycznego KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji A. Novotny, udzielając głosu Przewodniczącemu Rady Ministrów Antoninowi Zapotocky'emu.

(Przemówienie premiera A. Zapotocky'ego podajemy poniżej). Następnie w imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego wygłasza przemówienie pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Marszałek N. A. Bulganin.

(Przemówienie Marszałka Bulganina podajemy poniżej). Rozlegają się dźwięki hymnu Czechosłowacji i hymnu Związku Radzieckiego. Brzmiały artylerijskie salwy honorowe.

Trumna zostaje ponownie umieszczona na lawecie armatniej. Kondukt żałobny posuwa się w kierunku wzgórza Vitkov, gdzie przy Pomniku Narodowym będzie spoczął wierny współbojownik Stalina, ukochany wódz i nauczyciel narodu czechosłowackiego, Klement Gottwald.

aby wszyscy żyli w niej dobrze i szczęśliwie! Drogi Towarzysze Gottwald! W chwili gdy opuszczasz Hradczyn, z którego uczyniły symbol zwycięskiej władzy klasy robotniczej i mas pracujących, wy-

śluchaj naszej uroczystej przysięgi, którą składamy w obecności naszych przyjaciół z Związku Radzieckiego, z całego świata: Będziemy silni i czujni. Nie zdamy się i z żełazną konsekwencją będziemy realizowali Twoje wskazania. Nie upadniemy na duchu, nie osłabnie nasza ukończona Partia Komunistyczna, klasa robotnicza cały lud pracujący. W duchu Twoich wskazań ramię przy ramieniu z ludźmi radzieckimi pójdziemy zjednoczeni naprzód, aby zapewnić dobrobyt i szczęście naszemu dzielnemu narodowi, aby zapewnić pokój, aby uczynić świat bliższym i sprawiedliwym.

Przemówienie zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów V. Siroky'ego

Drozy Przyjaciele, Drozy Towarzysze, Droży Bracia, Droży Przyjaciele z zagranicy! Po raz drugi w ciągu krótkiego czasu stoimy tutaj na Placu Wacławskim, który był w dziejach naszego ludu pracującego, chlubnych zwycięstw, ciężkich strat, a także smutnych pożegań. Również dzisiaj zgrupowali nas tu ciężki cios, który ugodził w nasz kraj i cały naród.

Wkrótce po zgonie niezapomnianego, tak bardzo przez nas ukochanego Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina, zmarł jego wierny współbojownik i uczeń, wódz ludu pracującego Czechosłowacji, Prezydent Republiki i Przewodniczący Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klement Gottwald.

Znaczący to — jeszcze energiczniej i z poczuciem jeszcze większej odpowiedzialności pracować nad budowaniem socjalizmu w naszym kraju.

I dzisiaj nieśmiertelne są słowa, które Towarzysz Gottwald wypowiedział po przybyciu na Hradczyn: „Założyliśmy mocne i trwałe podwaliny nowej republiki i zaczęliśmy budować. Obecnie trzeba budować dalej, aby ojczyzna nasza była możliwie jak najpiękniejsza,

W tym właśnie dniu rocznicie odznaczano najlepszych pracowników naszej ojczyzny za sukcesy, jakie osiągnęli w fabrykach, kopalniach, hutach, spółdzielniach w laboratoriach naukowych. Tu, w tej sali, odbyło się pamiętne posiedzenie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, tutaj Towarzysz Gottwald wytyczył Partii generalną linię budowy socjalizmu.

Tu odbyła się w grudniu ub. roku historyczna Ogólnokrajowa Konferencja Partii, na której Towarzysz Gottwald wskazał nam, jak dalej kierować naszą walką naszej ojczyzny, tutaj Towarzysz Gottwald wytyczył Partii generalną linię budowy socjalizmu.

Tu w dniu 14 czerwca 1948 r. było symbolem ostatecznego zwycięstwa ludu pracującego naszej ojczyzny. Stanowiło ono — po ludowej kłose reakcji rodzimych i obcych — potwierdzenie, że już nigdy i nikomu nie uda się zahaczyć u nas rozwoju ustroju ludowo-demokratycznego i odbudować kapitalizmu, że już nigdy i nikomu nie uda się przywrócić wyzysku ludu, głodu, bezrobocia, terroru wobec robotników, ekonomicznej i politycznej zależności państwa od obcych imperialistów. Stanowiło ono potwierdzenie, że w kraju naszym już po wsze czasy gospodarzem będzie lud pracujący, który przejął w swe ręce fabryki, ziemię i całe bogactwo ojczyzny, aby zachować ją i pomnażać dla siebie, dla dobra przyszłych pokoleń.

Za czasów Towarzysza Gottwalda nowym duchem ożył Hradczyn. Jego pomieszczenia nie służyły już, jak dawniej, buczanym zabawom feudałów i burżuazji, ani też antyludowym i antynarodowym intrygom i machinacjom. Na Hradczynie przychodzili do Towarzysza Gottwalda robotnicy, chłopci i inteligencja pracująca, by Mu opowiadać o swych osiągnięciach i zasięgnąć jego światłych rad, w jaki sposób jeszcze lepiej pracować w imię rozkwitu oj-

czyzny. W tej właśnie sali rokrocznie odznaczano najlepszych pracowników naszej ojczyzny za sukcesy, jakie osiągnęli w fabrykach, kopalniach, hutach, spółdzielniach w laboratoriach naukowych. Tu, w tej sali, odbyło się pamiętne posiedzenie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, tutaj Towarzysz Gottwald wytyczył Partii generalną linię budowy socjalizmu.

Tu odbyła się w grudniu ub. roku historyczna Ogólnokrajowa Konferencja Partii, na której Towarzysz Gottwald wskazał nam, jak dalej kierować naszą walką naszej ojczyzny, tutaj Towarzysz Gottwald wytyczył Partii generalną linię budowy socjalizmu.

Tu w dniu 14 czerwca 1948 r. było symbolem ostatecznego zwycięstwa ludu pracującego naszej ojczyzny. Stanowiło ono — po ludowej kłose reakcji rodzimych i obcych — potwierdzenie, że już nigdy i nikomu nie uda się zahaczyć u nas rozwoju ustroju ludowo-demokratycznego i odbudować kapitalizmu, że już nigdy i nikomu nie uda się przywrócić wyzysku ludu, głodu, bezrobocia, terroru wobec robotników, ekonomicznej i politycznej zależności państwa od obcych imperialistów. Stanowiło ono potwierdzenie, że w kraju naszym już po wsze czasy gospodarzem będzie lud pracujący, który przejął w swe ręce fabryki, ziemię i całe bogactwo ojczyzny, aby zachować ją i pomnażać dla siebie, dla dobra przyszłych pokoleń.

Przemówienie Prezesa Rady Ministrów A. Zapotocky'ego

Wielki, niezmierny jest nasz ból. Ciężka i niepowetowana jest strata, którą ponieśliśmy. Zmarł człowiek, którego kochał nasz naród za jego dobroć i troskliwość, którego poważał za jego mądrość i wielkość. Pożyczył nam również za niespożytej energii i pracy, za to, że tak nieustraszenie do ostatniej chwili troszczył się o dobro i szczęście Republiki i wszystkich ludzi pracy.

Zmarł wielki polityk i mar stanu, zmarł troskliwy Ojciec i Nauczyciel, zmarł najbliższy i najdroższy naszemu sercu Przyjaciel i Towarzysz. Zmarł człowiek, którego imię zachowawać w pamięci po wsze czasy mają pracownicy nie tylko u nas, lecz również za granicami naszego kraju.

Przemówienie Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bulganina

Przybyliśmy do Was, aby w imieniu naszego Rządu i naszej Partii Komunistycznej, w imieniu całego narodu radzieckiego dzielić z Wami oraz delegacjami innych krajów ciężki ból z powodu przedczesnego zgonu wielkiego Wodza narodu czechosłowackiego i naszego drogiego przyjaciela, Klementa Gottwalda, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji. Masy pracujące Moskwy i całego Kraju Rad, nasza Partia i nasz Rząd odczuwają wraz z Wami głęboki ból z powodu zgonu Klementa Gottwalda.

Smierć Klementa Gottwalda ukryła ciężką żalobą masy pracujące krajów demokracji ludowej. Dowodzi tego wzruszający fakt, że do Pragi przybyły, żeby żłodzić wyrazy współczucia z

szystowskich, w jaką wtrącił nasz kraj, burżuazyjni pseudopatrioci i wiarołomni sojusznicy. Po wyzwoleniu naszych ziem przez okrytą chwałą Armię Radziecką Towarzysz Gottwald prowadził nasz naród drogą umacniania i osiągnięcia rewolucji narodowej i demokratycznej. Był on promotorem i organizatorem klubowego zwycięstwa ludu pracującego Czechosłowacji nad spiskującą reakcją w lutym 1948 r. Pod jego przewodem nasza Komunistyczna Partia Czechosłowacji zmieniła zdecydowanie i bez litości bandę zdradźców, którzy dążyli do jej rozkładu i do zawrócenia nas z drogi do socjalizmu.

(Dalszy ciąg na str. 4)

Lud pracujący Czechosłowacji u trumny z ciałem Prezydenta Republiki i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klementa Gottwalda.

